

چهارشنبه 14 آبان 1399 - 18 ربیع الاول 1442 - 4 نوامبر 2020

اشغال قسمتی از مناطق جنوبی ایران از سوی آلمان در جریان جنگ جهانی اول (1293 ش)

اشغال قسمتی از منطقه، جنبه‌ی ایران از سوی آلمان در جریان جنگ جهانی اول (1293 ش) با آغاز جنگ جهانی اول و تأثیرگذاری بر همه کشورهای جهان، به ویژه ایران، به لحاظ قرار گرفتن در کنار دولت‌های روس و امپراتوری عثمانی که از طرف‌های درگیر جنگ بود، اوضاع داخلی به هم ریخت. در این میان، ایران که بی‌طرفی خود را اعلام کرده بود از شمال مورد تهاجم روس‌ها واقع گردید و عثمانی نیز از شمال غربی به خاک ایران تجاوز کرد و این دو بر سر تصرف آذربایجان در خاک ایران به جنگ پرداختند. همچنین دولت انگلستان با چند فروند کشتی، جنوب ایران را مورد تجاوز قرار داد و کشمکش زیادی روی داد. سفارت آلمان هم برای حفظ منافع اتباع خود در ایران، قوه مقاومتی تشکیل داد و عده‌ای از مردم را به طرفداری از خود بسیج نمود. چندی بعد هم قوای آلمان وارد ایران شدند و به جان مردم افتادند. این اوضاع و تجاوزات مکرر، جز قحطی و قتل و غارت مردم ایران، ارمغانی نیاورد و خسارات فراوانی بر جای نهاد.

تشکیل و آغاز به کار نه‌ی دریایی ایران (1311 ش)، توجهی به توسعه نیروی دریایی نشد. ناصرالدین شاه به منظور توسعه نیروی دریایی، موفق به خرید یک کشتی ۶۵۰ تنی مجهز به چهار اراده توپ کروپ از آلمان گردید که نام آن را پرسپولیس گذارد. همچنین کشتی کوچک دیگری نیز به نام شوش برای تردد و حفظ امنیت کارون خریداری شد. در زمان مظفرالدین شاه نیز چند کشتی کوچک (از جمله کشتی مظفری) به این ناوگان افزوده شد. ولی طی سالهای بعدی و بدلیل مشکلات داخلی ایران (مشروطیت و پس از آن کودتای سوم اسفند) همه این کشتی‌ها با بی توجهی مواجه و در نتیجه به تدریج در خور سلطانی نزدیک بوشهر به آب فرو رفته و غرق شدند. به دلیل افزایش منافع انگلستان در خلیج فارس و ایران، ایران سالها مورد تحریم غیر علنی کشورهای اروپایی در برابر فروش اسلحه و از جمله کشتی‌های جنگی قرار گرفت. در سالهای ۱۳۱۱ و ۱۳۱۲، رضا شاه تصمیم به تجدید ناوگان جنگی دریایی گرفت و ماموریت خرید مخفیانه را به پرنس ارفع سپرد. نامبرده با زیرکی موفق گردید تا تعدادی ناو و کشتی و یدک کش از ایتالیا خریداری نموده و مقدمات آموزش افسران ایرانی در ایتالیا را فراهم آورد. مرکز نیروی دریایی ایران خرمشهر بود و در همین محل بود که پادگان، فرماندهی، مخازن و اداره بندر قرار داشت.

تولد "فردریک بانتینگ" پزشک کانادایی و کاشف انسولین (1891م) فردریک گرانث بانتینگ، دانشمند کانادایی در 4 نوامبر 1891م در کانادا متولد گردید و تحصیلات خود را در رشته پزشکی دانشگاه تورنتو ادامه داد تا اینکه در سال 1922م موفق به اخذ دکترای طب شد. فردریک از 29 سالگی به عنوان محقق در دانشگاه به کار پرداخت و به مدت 20 سال تا سال 1941م استاد دانشگاه تورنتو بود. بانتینگ مدتی نیز در کشورهای انگلستان و فرانسه، به تحقیق و مطالعه پرداخت. در 27 ژوئیه 1922م آزمایش‌ها و تلاش وی به نتیجه رسید و به همراه دو تن از همکارانش موفق به جداسازی هورمون انسولین شد. این مسئله، انقلابی در درمان بیماری قند به وجود آورد و باعث شهرت این پزشک 30 ساله گردید. پاسخ مثبت آزمایشات بانتینگ بر روی حیوانات، به استفاده از انسولین در بیماران قندی از سال 1923م منجر گردید که به نجات جان میلیون‌ها انسان انجامید. بانتینگ در همین سال به پاس این اکتشاف علمی برنده جایزه نوبل پزشکی شد. غده فوق کلیوی و سرطان، زمینه‌های دیگر مطالعات وی بود. دکتر بانتینگ علاوه بر نوبل، جوایز متعدد دیگری از جمله مدال ستاره طلایی از دانشگاه تورنتو، مدال انجمن پادشاهی کانادا، عنوان شوالیه جایزه انجمن فیزیولوژیست‌ها و آمریکا و... را به دست آورد. وی سرانجام در 21 فوریه 1941م در پنجاه سالگی درگذشت.